

запланованих значних техніко-економічних показників, а з іншого - об'єктивною можливістю реалізації цих показників підприємством з конкретним ресурсним забезпеченням.

Таким чином, визначено основні види робіт щодо оцінки готовності підприємства до впровадження системи управління якістю.

Література:

1. Дмитрієва (Стогул) О. І., Криворучко О. М. Управління якістю обслуговування пасажирів на автобусних станціях: монографія. Харків: ХНАДУ, 2012. 195 с.

2. Бочарова Н. А. Визначення ефективності функціонування підприємства з позиції різних зацікавлених груп. *Економіка транспортного комплексу: збірник наукових праць*. Харків: ХНАДУ. 2011. Вип. 18. С. 133–143.

3. Криворучко О. М. Оцінка якості взаємовідносин підприємства і споживачів продукції (послуг). *Економіка транспортного комплексу: збірник наукових праць*. Харків: ХНАДУ. 2009. Вип. 14. С. 84–92.

4. Момот А. И. Экономический механизм управления качеством. Донецк: Норд-Пресс, 2005. 353 с.

ПРИНЦИПИ ПОБУДОВИ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Демиденко А.С.

Науковий керівник: Токар І.І., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Актуальною проблемою сучасної вітчизняної теорії й практики є управління конкурентоспроможністю підприємства. Необхідність питань управління рівнем конкурентоспроможності визначається наступним [1]:

1) низька конкурентоспроможність вітчизняних підприємств, яка може призводити до банкрутства. Рівень конкурентоспроможності повинен стати одним із нових критеріїв оцінки неспроможності вітчизняних підприємств. Показники конкурентоспроможності підприємства повинні стати барометром передкризового стану підприємства;

2) слабкий рівень розробки бізнес-планів підприємств із приділенням незначної уваги аналізу і кількісної оцінки конкурентоспроможності продукції та самого підприємства;

3) ігнорування процесу управління конкурентоспроможністю продукції, що випускається, який повинен відбуватися з позиції привабливості для споживача;

4) недоврахування питань оцінки конкурентоспроможності інвестиційного продукту, а також питання оцінки конкурентного потенціалу підприємства, що впроваджує даний проект. Рівень ризику реалізації інвестиційного проекту значною мірою залежить від конкурентоспроможності

інвестиційного продукту, а також від конкурентоспроможності підприємства, що реалізовуватиме проект.

Під організаційно-економічним механізмом управління конкурентоспроможністю підприємства розуміють сукупність засобів та методів створення системи цілісного управління розвитком підприємства та результатами його діяльності, направленою на довгострокове забезпечення його конкурентних позицій на ринку [2].

Відповідно, побудова механізму управління конкурентоспроможністю підприємства має відповідати таким принципам:

- адаптивності, сутність якого полягає в здатності системи управління конкурентними перевагами ефективно виконувати свої функції та досягати поставлених перед нею завдань в умов змін внутрішнього та зовнішнього середовища організації;

- урахування дії законів організації структур і процесів, що становить неодмінну умову здійснення якісного управління;

- інтеграції, що передбачає погодженість між цілями і завданнями, які ставляться перед підприємством як у довгостроковому, так і в короткостроковому періодах, а також забезпечуваними конкурентними перевагами;

- дотримання вимог сукупності наукових підходів до управління;

- гнучкості – можливість зміни системи забезпечення конкурентних переваг підприємства в результаті накопичення інформації, модернізації технології або коректування стратегії діяльності організації;

- клієнтоорієнтованості та орієнтації на конкретні ринки і потреби;

- використання сучасних методів аналізу, планування, прогнозування та оптимізації;

- системності та комплексності, який полягає у розробленні та виконанні цілого комплексу заходів щодо забезпечення конкурентних переваг підприємства;

- використання новітніх комунікацій та технологій;

- генерування цінності для споживачів;

- урахування дії економічних законів конкуренції;

- динамічності, забезпечення конкурентних переваг, аналіз та оцінка результатів проведеної роботи повинні мати динамічний характер, що диктується безперервним розвитком ринку та постійною зміною ринкових умов та кон'юнктури;

- забезпечення адекватності та гнучкості механізму завдяки своєчасному врахуванню змін конкурентного середовища та внутрішньому коригуванню;

- примноження компетентностей підприємства та нарощення прибутків;

- інноваційності, який полягає у тому, що для досягнення довгострокового лідерства на ринку необхідним є впровадження інноваційних моделей менеджменту, використання нестандартних управлінських рішень;

- урахування чинників конкурентного середовища та особливостей забезпечення конкурентоспроможності певної галузі [3].

Література:

1. Проблеми формування організаційно-економічного механізму системи управління конкурентоспроможністю підприємств. URL : https://pidru4niki.com/1368051153556/ekonomika/problemi_formuvannya_organizatsiyno-ekonomichnogo_mehanizmu_sistemi_upravlinnya_konkurentospromozhnistyu (дата звернення: 15.02.2021).

2. Артеменко Л. П., Піддубна А. С. Організаційно-економічний механізм управління конкурентоспроможністю промислового підприємства. *Економічний вісник НТУУ «КПІ»*. URL : http://www.fmm.kpi.ua/_userfiles/2015_p201-300_p51-100.pdf#page=9 (дата звернення: 18.02.2021).

3. Халімон Т. М. Принципи побудови механізму управління конкурентоспроможністю підприємств. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. URL : <http://www.vestnik-ecnom.mgu.od.ua/journal/2017/25-1-2017/35.pdf> (дата звернення: 18.02.2021).

ІННОВАЦІЇ ЯК ПІДГРУНТЯ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Звержхівська К.О.

*Науковий керівник: Кавун-Мошковська О.О., к.е.н., доцент
Київський національний торговельно-економічний університет*

Незадовільний стан розвитку економіки України значною мірою пояснюється відсутністю стійких конкурентних позицій вітчизняних компаній на зовнішніх ринках. Вітчизняну економіку можна охарактеризувати як спрямовану на підвищення ефективності, тоді як економічно розвинені країни надають пріоритет інноваційному розвитку, головним критерієм якого є конкурентоспроможність.

Конкурентоспроможність бізнесу визначається як здатність інвестувати у можливості, пропоновані підприємствам у відповідних галузях та ринках.

Проблеми, що перешкоджають успішному використанню конкурентних переваг українськими компаніями, є в першу чергу технологічними, оскільки відсталість виробничих фондів та процесів не дозволяють виробляти конкурентоспроможну продукцію [2].

Інноваційна активність відкриває можливості та загрози для бізнесу. Можливості сприяють дослідженню та розробці інноваційних ідей, створенню нових конкурентоспроможних наукових, технологічних, адміністративних, організаційних, економічних та соціальних інновацій та отриманню прибутку від їх реалізації. Загроза полягає в тому, що різка зміна функцій бізнесу вимагає від керівництва прийняття нестандартних організаційних рішень щодо управління дослідженнями, вдосконалення інноваційних процесів, трансферу технологій, здійснення постійного навчання персоналу та формування сприятливого клімату для розвитку людських ресурсів [1, с. 14].